

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiin pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceane Sibiin, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiin, 7 August 1885.

Preste câteva zile partea cea mai de valoare a inteligenței române și maghiare se va întruni pe valea Someșului. Românii la un loc și maghiarii earăș numai ei de ei vor chipsui căi și mijloace pentru promovarea scopurilor urmărite.

Întemplantarea a adus cu sine, că ambele întruniri de inteligența acestor două popoare, se colideze și în privința locului și în privința timpului. Întemplantarea a voit, ca Asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român să și țină adunarea sa generală în Gherla la 18/30 August și tot întemplantarea a voit, ca reuniunea de maghiarisare din Cluș pe 18/30 August să convoace adunare mare spre a se constitui, ca cu plan și sistem binechip-suit să se continue mișcarea începută, maghiarisarea în Ardeal sau mai corect: încercarea cu maghiarisarea printre români.

Spre valea Someșului este deci îndreptată acum privirea Ardealului; Gherla și Clușul sunt centrele, la cari se îndreaptă ochii și inima nenorocitului popor din Ardeal.

Aproape un pătrariu de veac a trecut, de când cu multă însuflețire s'a înființat Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român. Eram în primăvara redesteptării noastre naționale, și un sistem politic mai cruțător favorisa mult înaintarea noastră pe terenul cultural. Cu însuflețire ne-am pus pe lucru, voim se dicem, s'au pus pe lucru bătrânii nostri, și noi cesti tineri cresceam cu vremea și priveam cu dragoste la această instituțiune de cultură, unica care ne întrunea pre toți românii fără privire la credințele noastre politice, fără privire la confesiunea noastră.

Eată pentru ce ne era scumpă nouă această instituțiune culturală. Și ea ne era scumpă, căci sunt rari momentele, unde român cu român poate sta la un loc cu inima și gândul la fericirea neamului seu, fără a avea reserve când politice, când confesionale.

Dacă ne-a fost scumpă Asociațiunea transilvană în trecut, de mii de ori ne e mai scumpă acum, când și ține adunarea pe Valea Someșului, unde se pregătesce o îndrăzneală cutropire a neamului nostru.

Nu vom mai repeta cele duse de sute de ori. Întreg sistemul politic de aci este îndreptat contra naționalităților din Ungaria. Iustitia, administrația, instrucțiunea publică, toate merg pe coarda curențului politic de aci. Și această coardă nicăiri nu e așa de încordată ca și pe Valea Someșului, unde administrația în zelul ei politic rivalisează cu proverbiala sërăcie a țeranului nostru.

Reuniunea de maghiarisare și-a pus residența în aceste locuri nefericite. De aici își vor întinde mreșile pescarii reuniunei de maghiarisare și administrația nu puține servicii le va face.

Așa stând lucrurile, nu puțină mângăere va avea poporul vădend întrunită pe Valea Someșului inteligența română de prin toate colțurile Ardealului și resolută a merge înainte pe pacinica cale a dezvoltării culturale, nesocotind uneltirile îndreptate contra existenței neamului nostru.

Întrunire în Gherla, întrunire în Cluș. Românii că în toți anii vor constata un nou pas în dezvoltarea culturală, vor da pildă vie poporului român de pe Valea Someșului, că deși în modestie fără alai, noi totuș învingem greutățile, și dăm înainte. Așa a fost până acum, așa va fi și de aci încolo, cu toate uneltirile reuniunei din Cluș, care ne vine cu nouă pedeci.

Și poporul va vedea că mai sunt români și pe alte locuri, că există o reuniune română de cultură, care ne leagă strîns la olaltă, și care departe de valorile politice lucră fără oboseală pentru binele lui.

Isvor de nouă vieță se fletească va fi pentru poporul nostru această mângăere, și el va nesocoti greutățile de tot soiul, căci conștiința în vitalitatea neamului nostru oțelesce chiar și inimile mai puțin creștitoare.

Întrunire va fi și în Cluș. Ce se va lucra în acea întrunire nu va fi obiectul cercetărilor noastre.

Se dice adecă, că voiesc oamenii să ne fericască cu sila. Noi fugim de această fericire și pentru poporul nostru e destul să știe, că noi fugim de această fericire. Cu el am fost în timpuri de grea cercare pe când eram robi, cu el suntem acum, cu el vom fi în viitoriu, și cât timp vom fi cu el, și el va fi cu noi, și vom însufla respect, celor ce se tem de noi.

Vom merge deci toți căți vom putea, vom merge la Asociațiunea transilvană în Gherla.

Mișcări în biserica gr. or. din Ungaria.

„Allgemeine Zeitung“ din München își continuă articolul sub titlul de mai sus astfel:

Nu mai puțin intensivă ca la români este mișcarea între sërbi, celalalt neam de căpetenie al bisericeii greco-orientale. Poporul sərb politiceste e mai matur decât românii și are, prin pozițiunea sa geografică și prin numeroasele legături cu frații de un sânge și o credință o însemnătate politică, care întrece mult însemnătatea numerică a poporului. Pricina neplăcerii, neîncrederii și nemulțămirei poporului sərbesc încă zace în cea mai mare parte în necompleta organizație a legălei autonomii bisericești, pentru care lupta și cearta de două decenii se poartă. Nu ni scopul a urmări aici trecutele faze ale acestei certe lungi; fie numai atâta pomenit, că în anii trecuți d. e. cât au stat adecă sërbi sub înfrurirea conducătorului lor Dr. Svetozar Miletici, lupta aceasta a avut un caracter esențial politic național, în vreme ce acum a devenit mai mult o luptă internă bisericească a laicilor împotriva tendințelor de domnire a hierarchiei.

Bărbații prevădători sërbi au recunoscut, că prin fuzionarea elementelor politice cu cele confesionale bisericești, cele din urmă vor trebui să sufere daune, cu atât mai mult, că aspirațiunile politice-naționale ale conducătorilor sərbesci nu păreau a se putea uni cu o pacinică conviețuire a feluritelor neamuri din țeară, nici cu existența unitară a statului ungar, în genere cu a monarchiei Habsburge. De aceea de căți-va ani s'au dat în repetite și sərbătorești adunări ale bărbaților sërbi cu vază (așa mai de curend în 18 Iunie în Zombor) astfel de declarațiuni politice, cari pe ori-ce nepărtinitor pot să-l liniștească despre lealele și patrioticele gândiri ale sərbilor.

Cu atât mai mult insistă acestia pentru legala lor autonomie bisericească și școlară, care și-o vîd amerințată prin strădaniile hierarchice în favorul unei restabiliri a puterii absolute episcopale. În Septembrie a. c. e să se întrunească, adecă după o pauză de șease ani, congresul bisericesc sərbesc în Carloviț să sfîrșească de se va putea, organizarea bisericeii de mult trăgănată, necompletă. Artr'acea sinodul episcopilor sërbi au pregătit sub influința patriarchului, denumit pe cale neobișnuită, un elaborat despre reforma generală a organizației bisericesci și l'au așternut guvernului, în el nu se cere mai puțin, decât o completă răsturnare a esistențelor stări și raporturi legale. Tînta sinodului, adecă a patriarchului, este să delature cât va putea elementul laic dela cărmuirea bisericeii și școalei, precum și dela administrarea averii bisericesci și să concentreze întreaga conducere în îngrijirea bisericeii și școalei sərbesci în mîna episcopilor, adecă a patriarchului. Cu alte cuvinte: să se restabilească starea de mai înainte a deplinei puteri episcopale.

În contra astor scopuri se bate acum majoritatea poporului sərbesc. Meetingurile bine cercetate din Agram și Zombor, precum și hotăririle energice formulate acolo, puteau convinge pe ori-cine despre serioșitatea și importanța acestei mișcări. Sërbi de dincoace și dincolo de Drava, țin tare la autonomia bisericească și școlară garantată prin origine, privilegiu și legile statului; ei resping orice amestec nedrept al puterei statului în viețea internă: ei dojenesc însă cu aceeași energie și pe acele autorități bisericesci, cari caută să stinghirească acțiunea organelor autonome, ba chiar să-i impedece.

Ei insistă asupra susținerii școalelor lor, asupra spriginului bine-voitor și roditor al statului și ale autorităților lui în favorul dezvoltării culturale a poporului sərbesc, ei cer o dotațiune mai bună pentru clerul lor și pentru învățătorii lor s. a. și declară că pentru cel mai aproape congres bisericesc vor alege numai astfel de oameni, cari se însărcinează să observe rezoluțiunile din Agram și Zombor. Din mai multe părți s'au făcut încercări a discredită aceste adunări și rezoluțiuni ca „radicale“: dar pe nedrept căci amendouă se mișcă pe teren strict legal și sunt cumpătate în scopuri și expresiuni. Nu mai puțin neliniștit se simte și elementul clerical înalt și caută să se unească cu bărbații conservatiști dintre Sërbi, anume cu amployații, judecătorii, procurorii și a. din serviciul statului. Acești „sërbi notabili“ au conchemat pentru 3 August a. c. o conferință la Pesta, unde se se pecetluiesc în public în oare-care măsură înțelegerea cu înaltul cler. Dar e de îngrigit, că străduințele acestor bărbați, de altfel prea vrednici de cinste și silințele lor tot cu gând bun cumpenite, nu vor avea nici un succes, căci le lipsesc și lor aderenții din popor. Neîncrederea sərbilor în episcopatul lor și mai cu seamă în patriarch, e adânc înrădăcinată și ar fi de lipsă un șir de fapte convingătoare pentru a delătura aceste relațiuni respingătoare, aproape dușmănoase și a introduce stări mai bune. Pentru aceasta în cel dintâi șir cei de sus ar trebui să pășească la lucru.

În toate acestea momente neliniștitoare din sinul bisericeii greco-orientale la românii și sërbi din Ungaria, se adaugă apoi și poziția de asemenea puțin mulțămitoare a bisericeii în vecina Bosnia și Herțegovină, unde mitropolitul de curend și-a cerut dimisiunea, căci față de propaganda catolică se vede amerințat și el și credincioșii sei și strimtorat. Poate să fie aceasta numai un pretest, dar în acest pas al mitropolitului de Serajevo zace o însemnată admoniare, că relațiunile în Balcani, anume cele privitoare la biserica gr. or. ce aici are deosebită importanță, nu sunt încă regulate și într'o stare durabilă îmbucurătoare.

Câtă vreme vor fi susținute aceste regretabile relațiuni, au destul de abundente motive și multe prilejuri dușmanii și contrarii actualei ordine a stărilor din Ungaria, Ardeal, Croția și Slavonia, precum și din ocupatele țeri Bosnia și Herzegovina și din marginașele state și țeri sudslavice, să se amestece în ele și să nutrească neîncrederea, neliniștea și nemulțămirea. Din acest punct de vedere mișcările din sinul bisericeii gr. or. a regatului Ungariei și a țărilor vecine cu el, nu par a fi indiferente și merită o mare băgare de samă.

„Gazeta Transilvaniei“

Revista politică.

În politica internă oaspeții francesi, veniți să viziteze esposițiunea regnicolară din Budapesta, ocupă locul de frunte. Noi am apreciat după vederile și convingerea noastră manifestațiunile emanate din incidentul primirei francesilor în Budapesta, și credem că am interpretat fidel convingerea publicului român în ce privește glorificarea libertății din Ungaria. La partea politică a lucrului n'am vorbit nimica, căci noi adevărul vorbind, n'am atribuit nici o valoare politică înfrățirii francese-maghiare sub entusiasmul păharelor. S'a vădut însă chemată presa ungurească a taca cu adevărul ei nume această pretinsă înfrățire. „Budapesti Hirlap“ persiflează partea politică a manifestațiunilor de alianță între Ungaria și Francia. Cu sarcasm observă numitul diariu, că, da, se poate săruta Pulszky cu Lesseps, însă această sărutare întru nimica nu va altera alianța dintre Germania și Austria.

Să măsurăm egal vom dice noi, și vom întoarce foaia. Puțină valoare politică are pretenia lui Pulszky cu Lesseps, și ea nu va schimba cursul politiceii europene. Tot așa și cu manifestațiile de libertate în Ungaria. Lumea mare știe, că dacă voesce cineva

să cunoască rapoartele interne ale unei țeri, dacă voescă să constate, încât cetățenii unei țeri trăiesc în belșugare, sau împing amarul de pe o țară pe alta, atunci el nu merge la mase întinse, ci se retrage pe la colibe celor săraci.

Sărutarea lui Pulszky cu Lesseps, sau a lui Lesseps cu Pulszky în estasiul de beție, se pot explica, după cum se poate explica goliciunea strămoșului Noe la eșirea sa din corabie, până ce el încă nu cunoscuse puterea vinului. Goliciunea lui Noe o au acoperit fi lui cei buni, cea din sărutarea lui Lesseps nu o va acoperi nici consanguinitatea dintre noi și francesi, dacă mai este ertat să credem că sângele nici după mii de ani nu se face apă, și că în zilele noastre interesele nu mai au nici o importanță.

După zilele sărbătorite în capitală, francesii au plecat acum prin provincie. Diarele ne aduc și de detaieri despre primirea simpatică a francesilor și despre demonstrațiunile lor în favorul curentului politic de aici.

Așa spre pildă în Arad s'au făcut pregătiri grandioase și s'au ținut vorbiri preste vorbiri, se înțelege tot între păhare. S'au făcut peregrinagiu la locul unde au fost executati cei 20 de revoluționari unguri, și aici s'a petrecut apoi o scenă mișcătoare. Bătrânul Lesseps, înădușit de lacrimi, a căzut în genunchi și a binecuvântat locul, unde au căzut martirii libertății naționale.

Până la un loc toate sunt bune, numai cât din serioase se nu devină ridicule asemenea inscenării copilărești, căci aici dela tragic până la comic e numai un pas.

Cestiunea bisericeii ortodoxe începe a preocupa opinia publică în Europa.

Eată ce cetim în „Telegraphul“ din București: În „le Temps“ din Paris găsim următoarele considerații privitoare la situația ortodocsilor din Ungaria.

„Nu e lesne să guvernezi și să faci ca să trăiască în pace o poporație de naționalități și de religii multiple; în fie-care moment, o rasă, o confesiune se mișcă și îngrijesce guvernării. Se face chiar acum experiența aceasta în Budapesta, și ceea ce este mai rău, e că e vorba de afaceri religioase. Regatul sfântului Ștefan numără, din vreo 15 milioane și jumătate de credincioși ai religiei ortodoxe orientale. Această poporație destul de însemnată de creștini ortodocși se repartizează în cele două metropole, administrate de doi prelați: patriarhul sârbesc din Carlovitz și mitropolitul român de la Hermanstadt („le Temps“ a voit să dică „Sibiu.“) în Transilvania; șase episcopi țin de cel dintâi și doi de al doilea. Românii ortodocși sunt în număr de 1,500,000, sârbii trec peste numărul de 800,000. E natural că particularitatea cultului ecsaltă viuiciunea simțimentului în aceste aglomerații și se le întărească în contra elementului preponderent. Ori-ce măsură luată de autoritatea maghiară le apare atunci a fi un act de despotism sau de usurpație.

Supușii români ai casei de Habsburg sunt supărători pentru guvernării lor, dar supărările lor nu pornesc din cauze grave. E vorba de a se scinde, ministrul sau prelații vor ține bisericele punții operelor caritabile. Subiectul litigiului e mai însemnat în Slavonia. Congresul ecleziastic sârbesc care se adună la fie-care șase ani pentru a examina afacerile religioase ale metropolei, trebuie să se întrunească în Septembrie pentru a se ocupa de organizarea acestei mici biserice. Dar e mai cu samă loc de a se crede, că principalele eforturi ale acestui consiliu în miniatură se vor îndrepta în contra patriarhului de la Carlovitz, Anghelici, care a fost numit în această demnitate de către unguri, cu toată dușmănia vădită a opiniei publice și desaprobaria manifestată de congresul trecut. În același timp naționalistii se silesc a întări autonomia rasei și a religiei lor propunând reformarea organizației stabilite în 1867, care a introdus laici în administrația ecleziastică, în scop de a reduce omnipotența clerului și de a favoriza asimilarea poporației ortodoxe cu cea ungară.

Toate acestea par a fi puțin lucru: guvernul unguresc are totuși mari interese în ele. Sârbii ortodocși s'au arătat până acum în totdeauna legali și constituționali; reprezentanții lor în dieta dela Agram și în parlamentul din Budapesta votează pentru guvern și nu au voit nici odată să iea parte la agitația autonomistă și separatistică a lui Starcevic. De aceea guvernul unguresc ține mult să menajeze acest grup prețios și să evite de al împinge — nemulțămindu-l — în opoziție.

Apoi, acești sârbi, cari au stat foarte liniștiți până acum stau în mijlocul unei țări foarte aprinse. Sub cuvânt de disciplină, sentimentul naționalității sârbe se manifestă cu asprime. Și guvernul unguresc e cu atât mai silit a menaja susceptibilitățile supușilor sei din părțile Dravei și a Savei, cu cât ei se mărginesc cu provinciile de curând ocupate, care nu sunt încă anexate, ale Bosniei și Erțego-

vinei, unde amândouă confesiunile crestine mai rivalizează și cu cea musulmană.

Nimic nu e indiferent la aceste margini ale monarhiei Habsburgilor, prin care Europa atinge o lume semi-barbară.

„Le Temps“, vede numai partea exterioară a lucrurilor din Ungaria. În mișcările de scăpare a naționalităților de cotorirea lor, foaia franceză nu vede decât o rivalitate confesională.

Cu toate acestea articolul foaiei diplomației franceze nu e lipsit de interes.

Evreii din România

Cetim în „Standard“ dela 8 August;

Marchisul de Salisbury a primit ieri în residența sa din strada Arlington o deputațiune din partea reprezentanților evreilor britanici și din partea asociației anglo-evreice pentru a i atrage atențiunea asupra maltrătarilor de cari suferă evreii din România, unde sunt tratați într-un mod barbar și apăsător într-un mod groasnic de guvernul român și de națiune, ceea ce constituie o flagrantă violare a art. 44 al tratatului din Berlin, după care în urma cererii acestei țări, România a fost recunoscută ca stat independent și admisă în familia națiunilor.

Membrii comisiunii erau: D. Arthur Cohen, M. P. Sir Julian Goldsmid, D. Sergeant Simon, M. P., D. E. M. Henriques, D. A. G. Henriques, D. C. A. Franklin, D. Leopold Schlop, D. Sebag, D. Leopold de Rothschild, și un mare număr de alți evrei.

D. Arthur Cohen, Q. C., M. P., introducând deputațiunea, dîse, că membrii ei reprezintă comitetul de reprezentanți al evreilor englezi și al asociației anglo-evrești.

Evreii din Anglia au venit de mai multe ori înaintea secretarului de stat la departamentul afacerilor streine, pentru a ruga pe guvernul Majestății Sale să se exercite influința sa asupra guvernelor streine, pentru a ajuta pe evrei cari sufereau persecuțiuni și asupriri. În multe ocațiuni dificultatea era de a cere guvernului să facă mai mult decât a consilia într-un mod amical pe un alt guvern, de oarece sunt rare ocaziunile, când un guvern se poate justifica intervenind în afacerile interne ale unei alte țări. Dar acum nu era o astfel de greutate. După încheierea tratatului din Berlin unchiul seu, Sir Moses Montefiore, atunci într-o etate de 90 ani trecuți, veni să întâlnească pe Lord Beaconsfield, care se întorcea dela Berlin, pentru a-i exprima adîncă sa recunoștință pentru silințele făcute de acest distins om de stat în unire cu Lord Salisbury, în scopul de a dobîndi pentru evreii din România complectă toleranță religioasă și aceleași drepturi politice de cari se bucurau locuitorii creștini ai României. Aceste silințe au fost coronate de succes la tratatul din Berlin: recunoașterea independenței României era subordonată în mod expres condițiunilor art. 44, care a fost privit de evreii din România, ca un fel de *magna carta* al drepturilor și libertăților lor. În acest articol se dicea că deosebirea de religie sau profesiune nu constituie nici un drept de excludere sau de incapacitate în ceea ce privea drepturile civile și politice. Conținutul celui articol cu oare-care modificări s'a introdus în constituția română.

Întru cât privește aceste modificări, nobilul marchis într-o notă pe care a trimis-o la 21 Ianuarie 1879 reprezentantului Majestății Sale în București dicea că: „guvernul Majestății Sale nu considera adoptarea unei legi, care autorisă pe evrei să ceară naturalizarea lor dela parlamentul României, ca o supunere deplină față cu tratatul din Berlin, care stipula suprimarea tuturor incapacităților religioase în România.“ Într-altă notă dela 20 Februarie 1880, prin care Englitera recunoscuse principatul României, cestiunea a fost spusă de asemenea într-un sens analog. Deputațiunea a venit pentru a spune lordului Salisbury, că speranțele conținute în acest din urmă document, cum că guvernul român se va apropia de intențiile liberale ale puterilor, cari au negociat tratatul din Berlin, a fost cu totul înșelate, și că modificările introduse în constituțiunea românească, precum și în dispozițiile interioare, a făcut ca art. 44 al tratatului din Berlin, să devie o literă moartă. E cu neputință unui evreu în România să se dedea unei profesiuni liberale, să capete drepturi de cetățean, să intre în afaceri afară de cât cu mari greutăți și cu cele mai mari desavantajii. Ei sunt împedecați în ocupațiunile lor și chiar în mișcările lor prin grele persecuțiuni din partea poliției și a funcționarilor mai mici ai guvernului. Se pot da probe îndestul, că art. 44 al tratatului din Berlin a fost călcat și violat într-un mod flagrant, ceea ce-i justifică îndestul ca să ceară dela guvernul Majestății Sale, ca singur, sau în unire cu semnatarii tratatului din Berlin, să ia măsuri pro-

prii pentru a opri ca dispozițiile lui juste și echitabile să fie cu totul înlăturate.

Sir Julian Goldsmid dîse că, în absența președintelui asociației anglo-evrești, doresce să spună că obiectul acestei asociații este, că evreii originari din România să fie puși în aceeași poziție în țara unde s'au născut, ca și evreii englezi în Englitera. Imediat după recunoașterea guvernului român, românii au dovedit că nesocotesc cu totul tratatul din Berlin, declarând pe evreii indigeni ca streini și întocmind restricții într-un cât privește puterea lor de a dobîndi naturalizarea prin faptul, că îi supunea și la plata unei taxe. Această din urmă condiție era atât de împovărătoare pentru mulți din ei, încât din 265,000 evrei din România de abia 1100 au fost naturalizați. Deși s'a făcut multe încercări de către evrei pentru a dobîndi naturalizarea, așa de multe piedici li s'a pus în cale, încât anul trecut nici un singur evreu nu a fost naturalizat.

În 1884 s'a votat o lege generală, care a fost îndreptată mai cu seamă în contra evreilor, obligându-i să ia o licență ori de câte ori voia să întreprindă vr-o ocupație. Licențele erau date ori și cui, care nu era evreu; lor însă li se dă cu atîta greutate, încât 20,000 din ei era în cea mai mare miserie.

Evreii erau obligați să servească în armată și s'au luptat pentru independența României; un evreu însă nu poate să fie voluntar sau profesor în vre-o școală. Nici unui copil evreu nu s'a acordat vre-o bursă. În multe școli copiilor evrei nu le este permis a sta alături cu copiii creștini. Ca un exemplu despre forma violentă a persecuțiunii, onor. gentleman a menționat un cas, arătînd numele și locul, când directorul unei fabrici de hârtie a însemnat obrazul unui birjar evreu ungându-l cu vitriol, însemnare, de care suferindu-l nu s'a putut vindeca. În vr-o jumătate de duzină de casuri analoage în contra evreilor, autoritățile polițienești n'au făcut nici o cercetare.

Dl Sergeant Simon M. P. arată că purtarea guvernului român este contrară dreptului public și principiilor de civilizație cari predomină în Europa.

Dl E. M. Hewrigues, președintele ramurei din Manchester, a asociației anglo-evrești, a dat câte-va amănunte asupra unei mari întruniri a comunității evrești în acel district, care s'a ținut cu privire la această cestiune și asupra simpatiei exprimate de restul comunității.

Eată și răspunsul lordului Salisbury:

„Domnilor! N'am nevoie, negreșit, a ve aminti, că guvernului lordului Beaconsfield s'a datorește în mare parte introducerea în tratatul din Berlin a articolului menționat de dvoastră, spre a atesta profundul meu interes în cauza pentru care ați venit.

„Chiar numai din simplă umanitate, animați numai de compătimirea naturală, ce o simțim pentru de aproapele nostru, numai din aceste motive chiar și cu privire la dreptul internațional care a fost violentat în cazul de față, afacerea ar trebui să ne inspire o simpatie adîncă și serioasă, chiar dacă n'am avea întru aceasta un motiv deosebit în vederea părții însemnate, ce am luat-o la înălțarea României la un regat independent.

Regret foarte că, întorcîndu-mă acum după cinci ani de zile la acest minister, sunt nevoit a constata că credințele și speranțele noastre, ce le aveam noi atunci, au fost în realitate atât de puțin justificare.

„Regret foarte că marile binefaceri, pe cari tratatul din Berlin le-a acordat în mod neîndoios acelei părți a Europei, înălțînd pe România la rangul unui Stat independent, nu poate decât să deștepte în noi o adîncă părere de rău, că un stat de o origine așa de tîneră, care ar avea motive de a urî ori-ce fel de persecuție sau asuprire, permite săvîrșirea unor fapte ca acelea, ce mi le a-ți spus dvoastră aci.

Asemenea ve declar, că privesc serioșitatea cu care procedează în această afacere Asociațiunea Israelită din țara noastră nu numai ca naturală, dar și ca foarte onorătoare pentru dîsele. Motivele d-v. merită cea mai înaltă stimă și puteți fi siguri, că vom face cu multă serioșitate și cu bucurie tot ce stă în putința noastră pentru a îmbunătăți starea evreilor în România — în acel Stat la a cărui creare noi am luat o parte atât de mare.

„Dar trebuie să ve rog a me ierta, dacă nu într-un amănuntele acestei cestiuni, și când ve voi supune una sau două considerațiuni, veți vedea pentru-ce în interesul cauzei ce ne preocupă, nu este bine de a intra în amănunte.

„Am auzit cu mare interes faptele îngrozitoare ce mi s'au raportat, dar ce probează aceste împrejurări și altele încă ce au ajuns la cunoștința noastră? De ce natură este rezistența și ostilitatea cu care avem a face? Ea a fost comparată cu tratamentul ce l sufereau creștinii bulgari, și în acest singur sens paralela e justă, dar în celalt este falsă.

„Soartea și suferințele creștinilor bulgari se aflau în mâna unui monarch despotic, care putea fi lesne influențat prin acțiunea diplomatică — de și nu sunt de loc mândru de rezultatele obținute cu aceea ocazie — și cu care în tot ceasul se putea trata cestiunile ridicate de ambasadori și așternute în note. Dar relele indicate de d-voastre nu provin din partea unui suveran despotic, ci din tabăra opusă; prejudecățile adânc rădăcinate în popor sunt isvorul tuturor suferințelor ce le îndură evreii în România; și aceste prejudecăți ale poporului și găsesc expresiunea lor cea mai curată și mai înaltă în reprezentățiunea națională, care în țara aceea constituie suprema instanță.

„Vorbesc aci în fața câtor-va gentlemani cari sunt ori au fost membrii în reprezentațiunea națională a acestei țări. Ve întreb dar, ce efect ar putea să producă intervenirea unui stat străin în privința unei cestiuni interne. Creșcă că ori cât de mult compătimim pentru suferințele evreilor din România, veți recunoaște, că în tratarea acestei cestiuni e nevoie de o prudență deosebită în vederea împrejurării, că avem a face cu o reprezentațiune națională, care se arată foarte geloasă față cu amestecul vre unei puteri străine, și tot ce ar putea să aibă în ochii ei câtuș de puțin aparența unei amenințări, ar putea mai mult să confirme și să întărească prejudecățile ei, de cât să aducă vro îmbunătățire. În acest caz trebuie procedat cu mare delicatețe. Interesele evreilor trebuie ocrotite cu o veghiare neîntreruptă, care trebuie însă să fie neconținută de susceptibilitatea simțimintelor naționale și de marele pericol de a întârzi și eșuașura pe aceia, cari în cele din urmă tot au puterea în mâna lor.

„Am motivele mele pentru cele ce ve dic. Am motive, când dic, că o discuțiune de un caracter prea aspru ar putea asemenea să atingă susceptibilitatea națională, și aceasta nu este acum în interesul evreilor din România.

„Puteți fi linișțiți, că guvernul Majestății Sale va face tot ce-i stă în putere, și dacă me opresc de a spune tot ce aș vrea să spun și nu intru în detaliile pe cari aș dori mult să le discut cu d-voastră, veți înțelege că nu indiferența este cauza, ci interesul — călăuzit de cunoștința afacerii — pentru nenorocita rasă din România.”

Deputația mulțumesc nobilului marchis pentru cordialitatea lui și recepțiunea se sfârși. „V. N.”

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Laslăul român, 4 August 1885. Dle Redactor! Sâmbătă în 27 Iuliu st. v. de către seară o tempestate însoțită de grindină în formă și mărime ne mai vedută și ne mai pomenită de oamenii cei mai bătrâni din ținutul nostru, în un restimp scurt a nimicit totalmintre recolta mult promițătoare a viilor — cari nici în 3-4 ani nu se vor putea înol spre a deveni roditoare — a cucuruzelor, oveselor, otăvilor și preste tot a tuturor vegetalelor din comunele: Laslăul român, Șoimușul român, V. Odorheiu, Teremia, C. s. Martin, Coroiu, Agrișeu, Bălașariu, Kis-Kend, Filitelnic și a multor altora din apropierea acestora; așa încât locuitorii sunt aduși la estrema lipsă referitorii la cele absolute necesarii pentru subsistență și nutrimentul lor de toate zilele. Acoperișele edificiilor acoperite cu țigla sunt cu desăvârșire nimicite și ruinate, chiar și lețele au fost sdrobite de vehemența elementului distructor, care în unele părți în formă de lespezi înghețate de greutatea unui 1/2 Klogr., între fulgere și tunete înfricoșate s'au descărcat asupra-ne. Animale domestice, oi, porci, galițe, paseri sburătoare, ce n'au putut ajunge la vre-un adăpost, toate au fost omorite și parte greu vulnerate — asemenea și oameni ce i-a ajuns la câmpul deschis.

Recolta grâului carea a fost deplin mulțumitoare, pre cea mai mare parte a locuitorilor — cari se aflau și până la această catastrofă în stare destul de miseră nu-i mai poate mântui nimenea din ghiarale foametei sau a emigrării, din cauză căci esecutorii, cămătarii și alte calamități și neajunsuri, i-a silit ași vinde grâul pe prețuri prea scădute și bagatele la ceea ce a fost seduși prea lesne prin speranța cea mare ce o aveau în culesul de toamnă.

Priveliscea de presinte a câmpurilor devastate, ce cu puțin mai înainte erau împodobite și încărcate de darurile lui Dumnezeu ca arare-ori altădată, fețele desparate a bătrânilor, tinerilor și chiar și a copiilor, cari își ved munca și osteneala lor de un an de zile lovită de mânia celui Atot-puternic umple de groaza, induioșare și milă inima călătorilor...

În părțile acestea idea asigurării contra pericolului de foc și contra grindinei — pre lângă tot îndemnul preoților — atât la poporul român cât și

la ceilalți conlocuitori nu a prins încă rădăcină — și poate că nu s'a putut generaliza și din cauză, căci oameni neconștiențioși ce au fost esmiși ca estimători la atari casuri de nefericire, nu au prețuit dauna cauzată după adevărata valoare și astfel s'a întâmplat d. e. în Șoimușul român în anul trecut, că cei asigurați contra pericolului de foc, de abia au căpătat 1/3 și alții 1/2 numai din suma cu carea s'a fost asigurat și după care au plătit regulat în decurs de mulți ani la cassa comitatului în Dicső s. Martin instituită spre acest scop.

Ajutoriu omenesc în atari casuri de nefericire nu prea avea de a spera pentru că durere! cei fericiți de soarte de regulă și închid ochii și inima de cătră deapropoale lor și se feresc de vărări spre a nu fi conturbați în cercurile lor de distrageri — numai credința în Dumnezeu — carele pedepsește și miluesce — este anghira cea tare, pe carea ce-i nefericiți și întemeiază aspirațiunile lor spre un viitoriu mai fericit.

N. Aron,
paroch greco-orient.

Raport,

despre percepțiunile și erogatiunile provenite din arangierea petrecerii din 27 Iuliu a. c.

Tinerimea studioasă din Bran a aranjat în 27 Iuliu o petrecere de vară împreună cu o reprezentație teatrală cu scop filantropic și anume: „în folosul scoalei centrale.”

Cu această ocaziune s'a încasat 88 fl. 30 cr., ear spesele sunt următoarele:

1. 30 fl. musica.
2. 11 „ 10 cr. cina comună pentru arangiatori și tinerii străini.
3. 7 fl. 50 cr. construirea binei.
4. 6 „ 15 „ arangierea binei și salei.
5. 1 „ — „ espedierea invitarilor.
6. 5 „ 15 „ iluminatul.
7. 4 „ — „ oameni de serviciu.
8. 2 „ — „ daunele cauzate.
9. — „ 93 „ hârtie și pene de scris.
10. 10 „ 27 „ spesele comitetului arangiator înainte de petrecere.

78 fl. 30 cr. Suma erogatiunilor.

Recapitulațiune.

Suma percepțiunilor 88 fl. 30 cr.

Suma erogatiunilor 78 fl. 30 cr.

Substrăgând erogatiunile din percepțiuni rămâne un venit de 10 fl.

Din acest venit s'au cumpărat pentru scoală scândurile binei, cari au fost numai împrumutate.

Cu această ocaziune următorii domni au avut bunăvoință a oferi pe lângă tacsă prescristă de 1 fl. și supra-solviri și anume:

Dl Ioan cavalier de Pușcariu 3 fl., dl Iosif Pușcariu 3 fl., dl dr. Ilarion Pușcariu 2 fl., dl Joe cav. Pușcariu 1 fl., dl Belea 1 fl., dl Iuliu cav. Pușcariu 1 fl., dl I. Stoian 1 fl., dl Leontin Pușcariu 1 fl., dl Dimitrie Ioanovici 4 fl., dl Gáll 1 fl., dl Reisching 1 fl., dl B. Meșian .1 fl.

Și pe calea aceasta tinerimea studioasă și ține de datorință a le aduce cele mai sincere mulțămiri. Pentru comitetul arangiator.

George Babeș,
absolut de teologie

Ioan Clinciu,
studinte în filosofie.

Avis.

Reuniunea femeilor române din Sibiu și-a atins în parte scopul pentru care ea fu înființată. De doi ani de zile fetițele noastre și fac studiile în scoală românească sub conducerea unor puteri didactice, cari stau la un înalt nivel de cultură pedagogică, și al căror nume va sta totdeauna în strinsă legătură cu începutul scoalei române de fetițe, care adevărat se va pune pe baze mai largi, conform trebuințelor noastre și recerințelor timpului modern.

Spre orientarea publicului român ne ținem de a noastră datorință națională a notifica următoarele:

Scoala română de fetițe din Sibiu va sta sub auspiciile reuniunii noastre și în decursul anului scol. 1885/6 și abia la anul venitoriu se va deschide internatul proiectat de Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român.

Ca puteri didactice rămân tot cele vechi, și anume: Dșoara directoare Eleonora Tănăsescu, dnii profesori: Dr. D. P. Barcian și Dr. I. Crișan profesori la institutul pedagogico-teologic de aci, dl I. Slavici dir. foaiei „Tribuna” și dl M. Voileanu, redactorul „Telegrafului Român.”

În detai servească spre orientare planul următoriu al învățământului în cele 7 clase.

Clasa I.

1. Religione după planul satorit de autoritățile bisericesci în toate clasele.

2. Limba maternă 3 oare. 3. Limba maghiară 1 oară. 4. Limba germană 1 oară. 5. Comput 3 oare. 6. Cântare 1 oară. 7. Lucru de mână 2 oare.

Clasa II.

1. Limba maternă 6 oare. 2. Limba maghiară 4 oare. 3. Limba germană 2 oare. 4. Comput 3 oare. 5. Cântare 1 oară. 6. Desemn 1 oară. 7. Lucru de mână 4 oare.

Clasa III.

1. Limba maternă 6 oare. 2. Limba maghiară 4 oare. 3. Limba germană 2 oare. 4. Comput 3 oare. 5. Cântare 1 oară. 6. Desemn 1 oară. 7. Lucru de mână 4 oare.

Clasa IV.

1. Limba maternă 6 oare. 2. Limba maghiară 4 oare. 3. Limba germană 2 oare. 4. Comput 3 oare. 5. Cântare 1 oară. 6. Desemn 2 oare. 7. Lucru de mână 4 oare.

Clasa V.

1. Limba maternă 4 oare. 2. Limba maghiară 2 oare. 3. Limba germană 2 oare. 4. Comput și geometria 3 oare. 5. Geografie și ist. a geograf. 1 1/2 oară. 6. Istoria 1 1/2 oară. 7. Istoria naturală 2 oare. 8. Fisica și Chimia 2 oare. 9. Desemn 2 oare. 10. Caligrafia 1 oară. 11. Cântare 1 oară. 12. Lucru de mână 3 oare. 13. Gimnastică 1 oară.

Clasa VI.

1. Limba maternă 4 oare. 2. Limba maghiară 2 oare. 3. Limba germană 2 oare. 4. Comput și geometrie 3 oare. 5. Geografie și istor. a geog. 1 1/2 oară. 6. Istorie 1 1/2 oară. 7. Istoria naturală 2 oare. 8. Fisica și Chimia 2 oare. 9. Desemn 2 oare. 10. Caligrafie 2 oare. 11. Cântare 1 oară. 12. Lucru de mână 3 oare. 13. Gimnastică 1 oară.

Clasa VII.

1. Limba maternă 4 oare. 2. Limba maghiară 2 oare. 3. Limba germană 2 oare. 4. Comput și geometrie 3 oare. 5. Geografie și istor. 1 1/2 oară. 6. Istorie 1 1/2 oară. 7. Istoria naturală 2 oare. 8. Fisica și Chimia 2 oare. 9. Desemn 2 oare. 10. Caligrafie 2 oare. 11. Cântare 1 oară. 12. Lucru de mână 3 oare. 13. Gimnastică 1 oară. *Comitetul.*

Varietăți.

* (Diua nașterii Majestății Sale împăratului și regelui nostru s'a sârbat în Sibiu cu mare pompă.) Escelenția Sa Domnul Archiepiscop și Metropolit Miron Romanul a slugit sânta liturghie în biserica din Cetate, asistat de domni asesori consistoriali; sub decursul liturghiei a promovat la treapta de protodiacon prealesul protopresbiter al Turdei, domnul Petru Roșca.

În onoarea zilei Escelenția Sa a întrunit la masa sa pre mai mulți onorațori din Sibiu, și a ridicat păharul pentru fericirea dinastiei, de care e legată fericirea popoarelor.

* (Înștiințare.) Onoratele direcțiuni ale drumurilor ferate de stat și a drumului ferat din Valea Someșului, au binevoit a pune și de astă dată la dispozițiunea comitetului asociațiunei transilvane un număr de blanchete pentru dobândirea de bilete de călătorie cu preț scădut *tour* și *retour* în favorul membrilor asociațiunei, ce ar voi a călători la adunarea generală, ce se va ține în orașul **Gherla la 29 August n.** și zilele următoare. Anumit, excepționând trenurile accelerate, cu un bilet întreg de clasa a III-a se poate folosi pentru călătorie vagon de clasa II-a și cu 1/2 bilet de clasa a II-a se poate folosi clasa III-a, ear pe trenurile omnibus 1/2 bilet de clasa I-a dă dreptul a călători pe clasa a II-a, având a se însemna în blanchet la locul de unde voiesci a folosi drumul ferat.

Blanchete de aceste s'au trimis tuturor direcțiunilor despărțămintelor asociațiunei de unde cei doritori pot fi provăduți după trebuință, întocmai ca și dela comitetul central din Sibiu.

Presidiul asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român. Sibiu, 11 August n. 1885.

Iacob Bologa m. p.,
v.-președinte.

Dr. D. P. Barcianu m. p.,
secretariu.

* (Postal.) Se deschide oficiu postal în *Arpotoc*, comitatul „*Treiscaune*.”

Condițiuni: Contract de oficial și cautiune 100 fl. Emolumente: Salariu anual 150 fl. pausal de cancelarie 40 fl.

Suplicele se se trimite în 3 săptămâni la direcțiunea postei în Sibiu.

* (Himen.) Dl B. Boiu Costa inv. în Orăștie în 9 a l. c. și-a sârbat cununia în biserica gr. or. din Balșa cu dșoara Elena Demian, fica dlui P. Demian fost pretore. Le urăm fericire și bună linisce.

Loterie.

Mercuri 19 August n. 1885.

Sibiu: 26 9 68 19 77

ad Nr. 245.

[1094] 2—3

CONCURS.

Devenind în vacanță stațiunile de învățători din comunele mai jos însemnate ale protopresbiteratului Geoagiului II, pentru întregirea lor se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

1. Almașul-mare, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir și lemne pentru foc.

2. Almașul de mijloc, cu salariu de 110 fl. v. a.; victuale în valoare de 40 fl., cuartir și lemne de încălzit.

3. Almașul-mic, cu salariu de 110 fl. v. a. în bani; victuale în valoare de 40 fl. v. a., cuartir și lemne.

4. Ardeu-Băcăia, cu salariu de 160 fl. în bani, victuale în valoare de 54 fl. v. a. cuartir și lemne.

5. Bozăș, cu salariu de 150 fl.; victuale în valoare de 32 fl. v. a., cuartir și lemne.

6. Bulbuc-Curpeni, cu salariu de 130 fl.; victuale în valoare 20 fl. v. a., cuartir și lemne.

7. Ceru-Băcăinței, cu salariu de 130 fl.; victuale în valoare de 20 fl. v. a., cuartir și lemne.

8. Cib, cu salariu de 130 fl.; victuale în valoare de 20 fl. v. a., cuartir și lemne.

9. Feredeș, cu salariu de 120 fl.; victuale în valoare de 30 fl. v. a. cuartir și lemne.

10. Glod-Nădăstia, cu salariu de 120 fl.; victuale în valoare de 30 fl. v. a., 20 fl. bani de cuartir și lemne.

11. Noșag, cu salariu de 120 fl.; victuale în valoare de 30 fl., cuartir și lemne.

12. Mermezău-Văleni, cu salariu de 110 fl.; victuale în valoare de 40 fl. v. a., cuartir și lemne.

13. Valea-mare, cu salariu de 120 fl.; victuale în valoare de 30 fl. v. a. cuartir și lemne.

14. Vărmaga, cu salariu de 200 fl. v. a., cuartir și lemne.

Doritorii, cari voesc a se aplica la vre-una din aceste stațiuni, au ași așterne petițiunile lor, instruite în conformitate cu legile în vigoare la subsemnatul oficiu protopresb. al tractului Geoagiului II până la termenul mai sus indicat.

În conțelegere cu comitetele parochiale concernente.
Oficiul protopresb. gr. or. al Geoagiului II-lea.

Săcărâmb, la 1 Iulie 1885.

Sabin Piso,
protopresbiter.

[1091]

CONCURS.

3—3

Pentru întregirea mai jos însemnatelor stațiuni învățătoresci în ppresbiteratul gr. or. al tractului Deeș, se deschide concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

1. Chiuești cu salariu anual 200 fl., cuartir liber și lemnele de foc necesari.

2. Bonțida cu salariu de 200 fl.

3. Gostilla salariu anual 150 fl., cuartir și lemnele de foc necesari.

4. Mogoea cu salariu anual 300 fl., cuartir și lemnele de foc necesari.

5. Blenche-Poiana salariu 100 fl.

6. Corneni, salariu 30 fl.

7. Ciceu-Hășmaș, salariu 50 fl., cuartir și lemnele de foc necesare.

8. Ciceu-Poieni, salariu 150 fl.

9. Dobricel salariu 150 fl.

10. Ciubanca-mare salariu 133 fl. cuartir și lemnele de foc necesari.

Doritorii de a compete după vre-una, din acestea stațiuni sunt așisași ași înainta suplicile de concurs, instruite cu documentele prescise de legile în vigoare oficiului ppresbiteral până la termenul susindicat.

C-Giurgești la 7 Iuliu 1885.

Constantin Bodea,
admin. ppresb.

Nr. 512.

[1095] 3—3

CONCURS.

Devenind vacante următoarele stațiuni de învățători în protopresbiteratul Branului, prin aceasta se escrie concurs cu termen până la 25 August a. c. st. v.

1. Pentru postul de învățătoriu din comuna Predeal, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir și lemne.

2. Pentru postul de învățătoriu din comuna Moieciul superior, cu salariu anual de 150 fl. v. a.

3. Pentru postul de învățătoriu din comuna Șirnea, cu salariu anual de 150 fl. v. a.

Aceste salarii se vor plăti din casele comunale cu câte 70 fl.; ear restul de câte 80 fl., dela copii obligați a frecuenta școala.

Cei ce doresc a concura la vre-una din aceste stațiuni, vor avea ași așterne suplicile lor instruite conform dispozițiunilor în vigoare la subsemnatul oficiu până la termenul indicat. În conțelegere cu comitetele parochiale respective.

Oficiul protopresbiter al Branului.

Traian Mețian,
protopresbiter.

Nr. 516.

[1076] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școalele greco orientali din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Sighișoarei, se escrie concurs cu termenul până la 20 August, a. c. st. v.

1. Daneș, postul învățătoresc clasa I. cu salariu anual de 150 fl., dela concurenți se recere ca calificațiune teoretică cel puțin două clase gimnasiale prelângă calificațiunea prescisa.

2. Criș, cu salariu anual de 150 fl., cuartir în noul edificiu școlastic și lemnele necesare de foc.

3. Noul-săsesc, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne de foc.

4. Mălencrav, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne de foc.

5. Trapold, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne de foc.

6. Hendorf, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne de foc.

7. Retișdorf, cu salariu anual de 200 fl.

8. Telina, cu salariu anual de 200 fl., cuartir și lemne de foc.

9. Șarpatoc, cu salariu anual de 150 fl.

10. Saschiz, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne de foc.

11. Bundorf, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne de foc.

12. Mucundorf, cu salariu anual de 150 fl.

13. Feleag, cu salariu anual de 150 fl., cuartir și lemne de foc.

14. Hașfalău, cu salariu anual de 200 fl.

15. Ferihaz, un post de adjunct învățătoresc cu salariu anual de 100 fl.

Cererele concursuale instruite conform legilor în vigoare, preferindu-se competenți cu clase gimnasiale și pedagogică, — sunt a se așterne subscrișului oficiu protopresbiteral până la termenul indicat.

Sighișoara, 12 Iuliu 1885.

Oficiul protopresbiter al tractului Sighișoarei.

Demetriu Moldovan,
adm. protopresbiteral.

Nr. 413.

[1089] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în parochia vacantă de cl. a III-a a Cerghidului mare, protopresbiteratul Târnavei inferioare, se escrie Concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumintele împreunate cu acest post sunt:

1. Casa parochială cu 3 încăperi (nou edificată), pe fundul intern se mai află o șură, un grajd și un coșer pentru cucuruz.

2. Porțiunea canonică de 12 jugere 1182 □°.

3. Dela 109 familii câte o litră a 14 cupe de cucuruz sfărmit, din cari terțialitatea e a cantorelui, — și tot dela atâtea familii câte o ȳ de lucru pentru preot.

4. Venitele stolarie usitate și regulate în sinodul parochial dela 7 Iuliu a. c., din cari terțialitatea e a cantorelui.

Toate acestea venite computeate la olaltă aduc preotului un venit anual de 484 fl. 32 cr. v. a.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie, au să-și aștearnă suplicile lor instruite cu documentele prescise de statutul organic și regulamentul congrasional din 1878 subscrișului oficiu protopresbiteral până la termenul prefapt.

Cetatea de baltă 17 Iuliu 1885.

Oficiul protopresbiter gr. or. al Târnavei inferioare în înțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Nicolae Todoran,
protopresbiter

Nr. 511

[1088] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci dela școalele române confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate, se escrie concurs cu termenul până la 15 August a. c. st. v.

1. În comuna G. Hodac cu salariu anual de 200 fl. v. a. solvind în 4 rate egale din lada bisericeii, și lemnele trebuincioase de focărit din pădurea școlăii.

2. În comuna Jabenița cu salariu anual de 150 fl. v. a. solvind în 4 rate egale din repartițiune pe popor.

Petițiunile concursuale instruite conform legilor în vigoare, sunt a se așterne până la termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral, posta ultimă Maros-véci.

Oficiul protopresbiter gr. or. al tractului Reghinului.

Idicel, 17 Iuliu, 1885.

În conțelegere cu comitetele parochiale.

Galaaction Șagau,
protopresbiter.

ad Nr. 236.

[1078] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc la școala confesională populară română gr. or. din Mociu în protopresbiteratul Clușului, se escrie concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Salariul împreunat cu acest post este: 200 fl., solvind în două rate decursive, și anume: în 1-a Ianuarie și 20 Aprilie 1886 st. v., apoi 25 fl., pentru cuartir.

Doritorii a ocupa acest post învățătoresc, sunt poftiți a subșterne subscrișului concursuale sale, conform legilor existente până la termenul indicat.

În conțelegere cu comitetul parochial Cluș, 20 Iuliu 1885.

V. Roșescu,
protopresbiter român gr. or.

Nr. 191.

[1080] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci la școalele gr. orient. din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul Hațegului, se escrie prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare — și anume:

1. Bozi, cu salariu anual 200 fl.; în naturale: 5 ferdele grâu, 5 ferdele cucuruz, 5 ferdele cartofi, 2 ferdele mazere, cuartir și lemne.

2. Zlasthi, cu salariu anual 200 fl., în naturale: 5 ferdele grâu, 5 ferdele cucuruz, 5 ferdele cartofi, 2 ferdele mazere, cuartir și lemne.

3. Cincișiu, cu filiele: Cerna și Păroasa, cu salariu anual 220 fl., cuartir și lemne.

4. Teliuc, cu salariu anual 220 fl., cuartir și lemne.

5. Valea-Sângeorgiu, cu salariu 200 fl. în bani; în naturale: 10 (dece) ferdele grâu, cuartir și lemne.

6. Grid, cu salariu 200 fl., cuartir și lemne.

7. Ruda, cu filiele: Plop și Poenița-Voinei, Alun cu filia: Bunila, în cari comune — din cauza împrejurărilor locali, învățământul are a se ține în mod ambulant, cu salariu anual de 250 fl., cuartir și lemne.

8. Heșden, cu filiele: Dobica, Florese, Valariu, Cernișoara, Toplița, Goleș-Buzdular, cu învățământ în mod ambulant, pre lângă salariu anual de 300 fl. cuartir și lemne.

9. Livezeni, cu salariu anual 280 fl., cuartir și lemne focale, precum și folosirea grădinei școlare de un juger.

10. Rușor, cu salariu anual de 170 fl., cuartir și lemne.

Doritorii de a concura la aceste posturi, au așterne cererile de concurs instruite conform presciselor în vigoare la subscrișul.

Hațeg la 19 Iuliu 1885.

În conțelegere cu comitetele parochiale.

Ioan Raț,
protopresbiter.

Nr. 420.

[1079] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci la școalele elementari confesionale în comunele mai jos însemnate, din protopresbiteratul Lupșei, se escrie concurs până la 16 August 1885 st. v. și adevă:

1. Pentru Ofenbaia cu salariu de 200 fl. în bani, jumătate din venitul cantoresc, grădina de legumi și dacă va scî forma un cor din cântările bisericesci, va căpăta dejunul și prânzul gratuit, cari dau suma de circa 300 fl.

2. Pentru Ocoliușul mare în bani 230 fl., 30 ferdele bucate, 70 punți legumă și grădina școlăii cari dau la oalaltă 300 fl.

3. Pentru Lupșa cu salariul de 250 fl. din casa alodială.

4. Pentru Mogoș-Miclesci, leafa în bani 200 fl.

5. Pentru Mogoș Valea barnei, în bani 100 fl. și 2 Hectolit. bucate.

6. Pentru Mămăligani 100 fl. în bani și 4 Hl bucate.

7. Pentru Valea Lupșei 100 fl. în bani și 12 ferd. bucate

8. Pentru Runc 134 fl. în bani și 15 ferd. buc. și 60 pf. legumă.

9. Poșaga de jos 120 fl. bani 4 Hl bucate 60 punți legumă.

10. Pentru Bedeleu 150 fl. 4 Hl bucate 45 kg. legumă.

11. Pentru Sartăș-Brăzesci învățătoriu ambulant salariul 200 fl.

12. Pentru Lunca-Vidolm învățătoriu ambulant cu salariu 160 fl. în bani, 4 Hl bucate și 55 kg. legumă.

Afară de aceasta cuartir și lemnele necesari precum și diurne de câte 6 fl. pentru participarea la Reuniunea învățătorilor la an.

Doritorii de a ocupa vre'unul din acestea posturi, vor ascerne suplicile lor, instruite în sensul stat. org. și a normativului scol. din 1882, la oficiul protopresbiteral al Lupșei în Ofenbaia până în 16 August a. c. v. având a se presenta până în ziua alegerii odată în comuna la care au competat.

Ofenbaia în 10 Iuliu 1885.

Oficiul ppresbiter al Lupșei.

Ioan Danciu,
prot. gr. or.